

उक्तमिति ॥ १ ॥ दैन्याद्वाअस्मदीयात् ॥ २ ॥ पराक्रमं सर्वेषां रक्षणेयत्वं कर्माणि जीवनबीजानि प्राक्तनानि तदभावात्दलद्वयहितार्थकृतोपियतो निष्फल इति मत्वा शममेवेच्छसीत्यर्थः ॥ ३ ॥ मंत्रकारणमाह तदिदमिति न हियुद्धं न कामये इति यत्त्वया भाषितं तथा च न तथापि च न शब्दोऽप्यर्थे यद्यपि ममैतदनिष्टं तथापि त्वया यद्भाषितं तत्तथैव भविष्यतीत्यर्थः परंतु शमोपितवनासाध्योस्तीत्याह नचेति ॥ ४ ॥ एतत्कच्छं युद्धं संकटं मन्यसेऽगीकरोषि अस्माकं कुरुपांडवानां शमासंभवाद्युद्धमिच्छसीत्याह कुर्वतीति येषां पुंसां फलोदयो नास्ति तेषां कर्माणि क्रियमाणान्यपि सामादीनि कुर्वन्ति कृण्वन्ति हिंसन्ति कृहिंसायामित्यस्य स्वादिगणस्थस्य रूपं तनादित्वमस्यार्थलेखकप्रमादजं वा चतुर्थोपायसाध्ये तुरिपौ सांत्वमपक्रियेत्यभियुक्तोक्तेर्जीवनादृष्टाभावाद्दंडैकसाध्येषुकुरुपुसां त्वप्रयोगो दुष्कर इत्यर्थः ॥ ५ ॥ एवं जानन्नपि सामैव चे

अर्जुन उवाच उक्तं युधिष्ठिरेणैव यावद्वाच्यं जनार्दन ॥ तव वाक्यं तु मे श्रुत्वा प्रतिभाति परंतप ॥ १ ॥ नैव प्रशम मत्र त्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वाधृतराष्ट्रस्य दैन्याद्वासमुपस्थितात् ॥ २ ॥ अफलं मन्यसे वापि पुरुषस्य पराक्रमं ॥ न चांतरेण कर्माणि पौरुषेण बलोदयः ॥ ३ ॥ तदिदं भाषितं वाक्यं तथा च न तथैव तत् ॥ न चैतदेवं द्रष्टव्यमसाध्यमपि किंचन ॥ ४ ॥ किंचैतन्मन्यसे कच्छं मस्माकमवसादकं ॥ कुर्वन्ति तेषां कर्माणि येषां नास्ति फलोदयः ॥ ५ ॥ संपाद्यमानं सम्यक् स्यात्कर्म सफलं प्रभो ॥ स तथा कृष्णवर्तस्वयथा शर्म भवेत्परैः ॥ ६ ॥ पांडवानां कुरुणां च भवान्नः प्रथमः सुहृत् ॥ सुराणामसुराणां च यथा वीरप्रजापतिः ॥ ७ ॥ कुरुणां पांडवानां च प्रतिपत्स्वनिरामयं ॥ अस्मद्विमतमनुष्ठानं मन्येत वनदुष्करं ॥ ८ ॥ एवं च कार्यतामेति कार्यं तव जनार्दन ॥ गमनादेव मे वत्वं करिष्ये सि जनार्दन ॥ ९ ॥ चिकीर्षितमथान्यत्ते तस्मिन् वीरदुरात्मनि ॥ भविष्यति च तत्सर्वं यथा तव चिकीर्षितं ॥ १० ॥ शर्मतैः सहवानोस्तु तव वायच्चिकीर्षितं ॥ विचार्यमाणो यः कामस्तव कृष्णसनो गुरुः ॥ न स नार्हति दुष्टात्मा वधं स सुतवांधवः ॥ ११ ॥ येन धर्मसुते दृष्टानसा श्रीरुपमर्षिता ॥ यच्चाप्यपश्यतोपायं धर्मिष्ठं मधुसूदन ॥ १२ ॥ उपायेन नृशंसे न हता दुर्घूतदेविना ॥ कथं हि पुरुषो जातः क्षत्रियेषु धनुर्धरः ॥ १३ ॥ समाहूतो निवर्तेत प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ अधर्मेण जितान्दृष्ट्वा वने प्रव्रजितांस्तथा ॥ १४ ॥ वध्यतां मम वाष्पेयनिर्गतोसौ सुयोधनः ॥ न चैतद्द्रुतं कृष्ण मित्रार्थे यच्चिकीर्षसि ॥ क्रिया कथं च मुख्यास्यान्मृदुना चे तरेण वा ॥ १५ ॥ अथ वामन्यसे ज्यायान् वधस्तेषामनंतरं ॥ तदेव क्रियतामाशु न विचार्य मत्स्त्वया ॥ १६ ॥

भो इत्यनेन असाध्यसाधनसामर्थ्यमस्य दर्शयति फलितमाह स इति ॥ ६ ॥ ७ ॥ निरामयं कुशलं ॥ ८ ॥ कार्यतां औचित्यं कार्यकर्म ॥ ९ ॥ १० ॥ शर्मति कृष्णात्स्वस्य व्यवहारतो भेदान्मतभेदमुक्त्वा तत्त्वमाह विचार्य तवैव कामो युक्त इत्याह न स इत्यादिना ॥ ११ ॥ धर्मिष्ठं युद्धादिकं ॥ १२ ॥ हताश्रीः ॥ १३ ॥ समाहूतो द्यूतार्थं ॥ १४ ॥ निर्गतः निश्चयेन प्राप्तः कथंच कथमपि मुख्याफलवती मृदुना साम्रा इतरेण युद्धेन ॥ १५ ॥ १६ ॥